

THÔNG BÁO
Của
BAN CHẤP HÀNH ĐẢNG BỘ TỈNH MINH HẢI

ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM
TỈNH ỦY MINH HẢI

Số 99-TB/TU

Cà mau, ngày 10/6/1989

THÔNG BÁO

Ban Chấp hành Đảng bộ tỉnh Minh Hải về phiên tòa từ ngày 14 – 22/4/1989 xử vụ án Dương Văn Ba và đồng bọn trong Cty Cimexcol Minh Hải.

Sau phiên tòa sơ, đồng thời chung thẩm của tòa hình sự, tòa án nhân dân tối cao xét xử vụ án Dương Văn Ba và đồng bọn trong Cty Cimexcol Minh Hải, dư luận một số nơi trong tỉnh khá phức tạp, có ảnh hưởng đến nhận thức tính chất đúng đắn và thắng lợi của phiên tòa. Do vậy, ngày 5/5/1989 Thường vụ Tỉnh ủy đã họp và có thông báo sơ bộ đánh giá

kết quả phiên tòa, sau khi phổ biến có làm dịu một phần dư luận. Trong cuộc họp ngày 6, 7/6/1989 của Ban Chấp hành Đảng bộ tỉnh Minh Hải, sau khi nghe thông báo đầy đủ về phiên tòa, đã nhất trí cao kết luận dưới đây :

I – Vụ án Dương Văn Ba là vụ án lớn nhất, nghiêm trọng nhất ở tỉnh Minh Hải kể từ trước đến nay về làm thiệt hại tài sản XHCN, làm hư hỏng cán bộ, làm sai trái chủ trương, chính sách, phá kỷ cương quản lý kinh tế của Nhà nước ta. Dương Văn Ba là một người làm báo (báo Tin Sáng), đã dùng nhiều thủ đoạn xảo quyệt để được Ủy ban Nhân dân tỉnh Minh Hải bố trí làm Phó giám đốc Cty Cimexcol Minh Hải, công ty làm nhiệm vụ hợp tác kinh tế với Lào, khai thác chế biến gỗ xuất khẩu. Lợi dụng các cơ sở, thiếu sót trong tổ chức và quản lý của UBND tỉnh Minh Hải đối với Cty, Dương Văn Ba và đồng bọn đã tìm cách phát triển nhanh tổ chức, trong đó số đông là đồng bọn của chúng ; Dương Văn Ba và đồng bọn còn mua chuộc cán bộ, vô hiệu hóa cán bộ đảng viên trung thực, để thao túng lũng đoạn tổ chức và hoạt động của Cty gây hậu quả nghiêm trọng : chiếm dụng đoàn xe 7 chiếc của Nhà nước thời gian dài (Dương Văn Ba cam kết sau 18 tháng hợp đồng làm thuê cho Cty gỗ sẽ giao đoàn xe cho Nhà nước), sau đó chiếm đoạt số xe nói trên để bán lại cho Nhà nước lấy số tiền trị giá 85 lượng vàng ; lợi dụng quota Lào để xuất hàng hóa trong nước và nhập hàng mà Nhà nước cấm để tiêu thụ nội địa một cách trái phép, trốn tránh kết hối và kết hối ngoại tệ cho Trung ương trên 1 triệu đô la, tham ô 62 triệu đồng, hối lộ, mua chuộc làm hư hỏng trên 100 cán bộ, trong đó có một số cán bộ trung cao cấp ở Minh Hải, ở một số địa phương khác và một số ngành Trung ương; trong đó có Lê Văn Bình, nguyên Chủ tịch Ủy ban Nhân dân tỉnh Minh Hải

đã tự nhận “bị Dương Văn Ba mê hoặc”, làm thất thoát khá lớn tài sản của Cty, để lại món nợ mà Đảng bộ và nhân dân Minh Hải phải trả là 4,6 triệu đô la (tính đến 30/9/1987, do Nguyễn Quang Sang, nguyên giám đốc và Trịnh Thị Tuyết Sương, nguyên kế toán trưởng ký để bàn giao cho giám đốc và kế toán trưởng mới của Cty), nếu hiện nay quy ra tiền ngân hàng thì gần 20 tỷ đồng, (có thể cao hơn nữa) nhiều hơn tổng thu ngân sách của tỉnh Minh Hải năm 1988. và qua kiểm tra lại, nếu tính giá trị cả trăm xe hư hỏng nặng hiện nay khó bán, số nợ cần đòi mà Dương Văn Ba và đồng bọn cố tình ghi khống, và số tiền lãi bằng ngoại tệ phải trả, thì số nợ trên đây còn cao hơn nhiều. Để trả món nợ trên đây, Minh Hải không cách nào khác hơn là phải trích một phần ngân sách, sẽ phải hạn chế xây dựng các cơ sở vật chất kỹ thuật phục vụ phát triển kinh tế và đời sống nhân dân trong tỉnh.

Hậu quả nghiêm trọng của vụ án Dương Văn Ba và đồng bọn như thế đó, chứ không phải như một số người cố tình đưa thông tin sai lệch kể cả phát biểu trước tòa đã làm không ít người ngộ nhận Dương Văn Ba là người có công, hoặc để gỡ tội cho Dương Văn Ba, nào là : Cimexcol đưa về Minh Hải nhiều gỗ, xi măng, sắt thép, tấm lợp, đưa về nhiều phân bón để phục vụ sản xuất ... Trên thực tế Cimexcol chỉ đưa về Minh Hải trong 3 năm 1985, 1986, 1987 khoảng 20.000m³ (chứ không phải 40.000m³ gỗ), 5.878 tấn phân bón (chứ không phải 10.000 tấn, tất cả gỗ, xi măng, sắt thép, tấm lợp, phân bón ... đều bán theo giá thỏa thuận. Vì Minh Hải đã thanh toán đầy đủ bằng tiền hoặc bằng hàng xuất khẩu như giao Cty Cimexcol 2.000 tấn tôm đông, 10.000 tấn gạo. Cimexcol lại còn chiếm dụng 730 tấn bột mì của Cty lương thực tỉnh lại không ghi vào công nợ phải trả. 160 triệu đồng

mà Cimexcol nộp ngân sách trong mấy năm qua còn có ý nghĩa gì so món nợ to lớn 4,6 triệu đô la do Dương Văn Ba và đồng bọn để lại mà nhân dân Minh Hải phải gánh trả.

Có người lại cho rằng, vì bắt Dương Văn Ba và một số cán bộ khác của cty mà tài chính, tài sản của cty không được bàn giao, do vậy bị thất thoát, cty bị mất cân đối trong thanh toán ... Thực tế là Dương Văn Ba khi thôi điều hành hoạt động của cty, được giao nhiệm vụ ban giám đốc cũ tiến hành kiểm tra, thanh quyết toán, thanh lý công nợ của Cty suốt hơn 2 tháng cho đến khi y bị bắt và sau đó ban giám đốc cũ tiếp tục công việc này, cho đến khi bàn giao cho Ban giám đốc mới của Cty.

II – Đối với hậu quả nghiêm trọng nói trên của Cty Cimexcol, Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải nhận trách nhiệm của mình trước Đảng bộ và nhân dân trong tỉnh, mà người chịu trách nhiệm trực tiếp và lớn nhất là một số cán bộ chủ chốt của tỉnh, trong đó có Lê Văn Bình nguyên Phó chủ tịch thường trực, sau đó là Chủ tịch UBND tỉnh Minh Hải, người trực tiếp chỉ đạo hoạt động của công ty Cimexcol, người đã ký nhiều văn bản có nội dung cụ thể sai trái. Do vậy, tháng 10/1988, Thường vụ Tỉnh ủy, một số cán bộ chủ chốt của tỉnh trong đó có Lê Văn Bình đã tự phê bình, tự phong kỷ luật và tự nguyện rút khỏi cơ quan lãnh đạo của tỉnh.

Nhìn lại trong chỉ đạo Cimexcol Ban Thường vụ Tỉnh ủy có khuyết điểm :

1 – Hợp tác kinh tế với Lào khai thác chế biến gỗ xuất khẩu, trên một địa bàn xa lạ là một công việc khá phức tạp. Trước khi quyết định không được nghiên cứu thực địa, không được các ban ngành chức năng tham gia ý kiến, không có

luận chứng kinh tế kỹ thuật, chưa được thảo luận và nhất trí cao trong Thường vụ Tỉnh ủy. Trong việc hợp tác kinh tế này, nhu cầu về lao động, cán bộ khoa học kỹ thuật, cán bộ quản lý vượt quá khả năng của địa phương, nhất là thời gian sau khi Dương Văn Ba cố tìm mọi cách để mở rộng địa bàn hoạt động ở Nam Lào, ở Campuchia, làm cho Thường vụ tỉnh ủy liên tiếp bị động không sao giải quyết nổi các vấn đề của Công ty Cimexcol ngày càng phát sinh nhiều thêm.

2 – Về mặt tổ chức, lực lượng lao động, nhân viên cán bộ kỹ thuật khoảng 2.000 người, yêu cầu phải có ngay để triển khai hoạt động kinh doanh gần như chỉ do Dương Văn Ba và đồng bọn tập hợp, không một tổ chức nào của Đảng, của Chính quyền, đoàn thể của tỉnh tham gia tuyển chọn : lực lượng trên đây lại triển khai trên một vùng rộng lớn ở trong nước (từ Nghệ Tĩnh trở vào), nhiều điểm ở Lào, Campuchia ... quá tầm chỉ đạo, quản lý của một tỉnh, dẫn đến có nhiều sơ hở, mà Dương Văn Ba và đồng bọn đã lợi dụng khai thác để lợi dụng mưu đồ của chúng. Tháng 5/1987, Thường vụ Tỉnh ủy thấy được tình hình phức tạp này, quyết định bỏ khu vực Nam Lào, Campuchia, quy định công ty Cimexcol chỉ được khai thác chế biến gỗ, các sản phẩm dưới tán rừng ở Lào để xuất khẩu, nhưng trong quy chế hoạt động của Cimexcol do Lê Văn Bình ký duyệt tháng 8/1987 thì quy định ngược lại một số nội dung Nghị quyết của Thường vụ Tỉnh ủy.

3 – Ban giám đốc công ty yếu về năng lực, không đảm bảo được nhiệm vụ quản lý điều hành công ty.

Dương Văn Ba, người không đủ tin cậy, lại được bố trí làm Phó giám đốc Cimexcol phụ trách kinh doanh tổng hợp,

có nhiều quyền, dần dần được một số cán bộ chủ chốt tỉnh Minh Hải coi là cán bộ chủ chốt của công ty.

Dương Văn Ba và đồng bọn đã lợi dụng lòng tin của một số cán bộ lãnh đạo chủ chốt của tỉnh để thao túng, lũng đoạn hoạt động của công ty.

4. Thiếu kiểm tra chặt, không nắm chắc được tình hình kinh doanh và tài chính của Cimexcol.

III – Từ những hậu quả nghiêm trọng nêu trên, Ban Chấp hành Đảng bộ tỉnh Minh Hải nhất trí đánh giá vụ án Dương Văn Ba và đồng bọn là vụ án đặc biệt nghiêm trọng và phức tạp. Và do một số can phạm là cán bộ trung cao cấp ở trong và ngoài tỉnh, ở một số ngành trung ương, Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải đã đề nghị Tòa án nhân dân Tối cao đưa vụ án về Minh Hải xét xử.

Phiên tòa đã được tổ chức dân chủ, xét xử công khai ; quá trình xét xử đã làm rõ được tính chất nghiêm trọng của vụ án, làm rõ tội của các can phạm nhất là của Dương Văn Ba là kẻ chủ mưu, kẻ trực tiếp gây hậu quả nghiêm trọng của công ty Cimexcol. Phiên tòa đã xử đúng người, đúng tội, đúng pháp luật, tập trung vào can phạm chính là Dương Văn Ba. Mức án đối với các can phạm nói chung là đúng, kể cả đối với Dương Văn Ba. Đối với Lê Văn Bình, người trực tiếp chỉ đạo công ty Cimexcol, người ký vào các văn bản cụ thể có nội dung sai trái, lừa dối cơ quan quản lý kinh tế của Nhà nước, tạo nhiều sơ hở cho Dương Văn Ba và đồng bọn lợi dụng, gây hậu quả nghiêm trọng về nhiều mặt, mức án như thế là đúng.

Tính chất đúng đắn và kết quả cơ bản tốt của phiên tòa là rõ ràng, không thể phủ nhận.

Nhưng do tính chất phức tạp của vụ án, do một số can phạm chủ yếu trong vụ án có sự chuẩn bị và chống đối quyết liệt, do những người có quan hệ đối các can phạm hoặc liên quan đến vụ án hoạt động chống lại trước, trong và sau khi phiên tòa xét xử, do nhiều người nhận thông tin bị cắt xén, thậm chí bị xuyên tạc, do vậy không hiểu được thực chất vụ án, tội trạng của các can phạm nhất là của Lê Văn Bình, do phiên tòa có một số sơ hở thiếu sót, nhất là do thiếu sự phối hợp chặt chẽ đồng bộ giữa địa phương, Hội đồng xét xử, các cơ quan thông tin đại chúng và do Thường vụ Tỉnh ủy thiếu kịp thời chủ động thông báo kết quả phiên tòa cho cán bộ, đảng viên để lãnh đạo tư tưởng nội bộ, hướng dẫn dư luận quần chúng chống lại luồng thông tin do bọn xấu loan truyền. Do vậy, dư luận một bộ phận quần chúng về phiên tòa bị phân tán, không nhận thức đúng kết quả của phiên tòa.

IV – Một số bài học về lãnh đạo, chỉ đạo rút ra từ vụ án nghiêm trọng của Dương Văn ba và đồng bọn.

Một là : Đối các vấn đề quan trọng nhất là việc hợp tác kinh tế với nước ngoài cần được các ngành chức năng nghiên cứu, chuẩn bị chu đáo, có tính toán, cân nhắc thận trọng các điều kiện vật chất, cán bộ khoa học kỹ thuật, cán bộ quản lý, khả năng chỉ đạo, có phương án kinh tế kỹ thuật ... giúp cho cơ quan lãnh đạo lựa chọn quyết định ; không nên theo cảm tính, lòng mong muốn mà quyết định.

Hai là : Phải thực hiện nghiêm túc nguyên tắc tập trung dân chủ, tập thể lãnh đạo, cá nhân phụ trách. Cán bộ là khâu quyết định, cần phải được tập thể xem xét, đánh giá đúng mặt

mạnh, mặt yếu và bố trí một cách phù hợp nhất là đối với các chức danh, các vị trí quan trọng.

Ba là : Phải quan tâm xây dựng và nâng cao vai trò của tổ chức cơ sở Đảng ở các đơn vị sản xuất, kinh doanh trong việc giáo dục chính trị tư tưởng, kiểm tra giám sát cán bộ, kiểm tra việc thực hiện chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước.

Bốn là : Phải kiểm tra nắm chắc tình hình hoạt động của các cơ sở sản xuất kinh doanh quan trọng, kịp thời phát hiện các sai sót khuyết điểm để uốn nắn sửa chữa, kể cả sai sót của cấp quản lý, điều hành.

Trước tình hình dư luận phức tạp hiện nay, cán bộ đảng viên và nhân dân Minh Hải cần tỉnh táo, nhận thức đúng đắn kết quả phiên tòa theo thông báo này, cảnh giác các luận điệu của bọn xấu khai thác sơ hở thiếu sót của phiên tòa để phủ nhận kết quả của phiên tòa hoặc gây chia rẽ phá hoại sự đoàn kết thống nhất của Đảng. Đồng thời cần nâng cao ý thức tổ chức kỷ luật, tăng cường đoàn kết thống nhất trong Đảng bộ, phát huy tích cực cách mạng để thực hiện tốt nhiệm vụ chính trị địa phương, chấp hành đúng các chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước.

BẢN TƯỜNG THUẬT BUỔI LÀM VIỆC

Ngày 9 - 3 - 1994

Tại T.78 Thành phố Hồ Chí Minh

VỀ VỤ ÁN CIMEXCOL TỈNH MINH HẢI

Thành phần cuộc họp gồm :

- **Bộ Chính trị** : anh Đỗ Mười, anh Võ Văn Kiệt, anh Đào Duy Tùng, anh Lê Phước Thọ (Sáu Hậu), anh Đỗ Quang Thắng, anh Nguyễn Hà Phan.

- **Đại diện các cơ quan pháp luật Trung ương.**

* Viện Kiểm sát Nhân dân : anh Lê Xuân Dục.

* Tòa án : anh Phạm Hưng – Chánh án TANDTC, anh Tư Thắng – Phó Chánh án TANDTC.

* Thanh tra : anh Tám Thẩm – Phó Tổng thanh tra.

* Đại diện Bộ Nội Vụ, nội chính (không rõ tên)

- **Các Ban Đảng :**

* Ban Tổ chức : anh Ngọ, anh Ba Niềm – Phó Ban và một số vụ trưởng, vụ phó, chuyên viên phụ trách phía Nam.

* Ban Kiểm tra : anh Sáu Kiến – Phó chủ nhiệm và một số cán bộ phụ trách phía Nam.

* Ban Văn hóa Tư tưởng : anh Lê Thanh Nhân (Ba râu) – Phó ban.

* Phái viện phía Nam : có anh Sáu Hơn và một số cán bộ.

- **Ban Thường vụ tỉnh ủy Minh Hải** : Đặng Thành Học (Ba Thám), Bí thư ; Tống Kỳ Hiệp (Tám Khanh) Phó Bí thư Thường trực và các ủy viên thường vụ : Ngô Vân, quyền Chủ tịch tỉnh ; Nguyễn Hoe (Bảy Hoe), trưởng ban tuyên giáo ; Nguyễn Văn Ut (Ut Đen), trưởng ban tổ chức ; Trần Thanh Khiêm, chủ nhiệm UBKT ; Ông Thị Hồng Thơ, Phó chủ tịch tỉnh ; Trọng Nam, giám đốc Sở Công an ; Cao Văn On, trưởng ban dân vận ; Sáu Miên, chủ tịch HĐND tỉnh ; Huỳnh Văn Cửa (Hai Tới), chỉ huy phó Bộ chỉ huy quân sự tỉnh.

- **Và chúng tôi** : Đoàn Thành Vị (Ba Vị) nguyên ủy viên TW Đảng, Bí thư Tỉnh ủy Minh Hải ; Phạm Văn Hoài (Ba Hùng) nguyên Phó Bí thư, chủ tịch UBND tỉnh ; Lê Văn Bình (Năm Hạnh) nguyên Phó Bí thư, chủ tịch UBND tỉnh, nguyên trưởng đoàn đại biểu Quốc hội khóa VIII tỉnh Minh Hải, là những người trong vụ án.

Tổng số khoảng 40 người, trong đó có 6 anh Ủy viên Bộ Chính trị, và 8 anh trong Ban chấp hành TW Đảng.

Vào lúc 11 giờ ngày 8/3/1994, tôi vừa cho đàn gà ăn xong, anh Ba Hùng đến báo tin, Văn phòng Tỉnh ủy vừa điện lên cho hay, Ban Bí thư mời 3 đứa mình làm việc tại TP.HCM. Chú chuẩn bị tài liệu đem theo; 2 giờ chiều xe lên rước đi, tôi về chuẩn bị đi cho kịp. Nghe tin ấy đột nhiên toàn

thân tôi run rẩy, đến nỗi không còn đứng được. Vợ tôi đang nấu ăn sau bếp bước vào hoảng hốt la lên “ông làm sao vậy ? Làm sao vậy ?”, có lẽ vợ tôi tưởng tôi bị tái biến. Tôi trả lời: anh Ba Hùng vừa đến cho hay Ban Bí thư mời làm việc. Lúc này vợ tôi yên tâm nên nói : ông run hăng hay run sợ, nếu lên mà gặp mấy ảnh mà run có môn mà chết ! Có lẽ thần kinh tôi căng thẳng quá nên tôi không còn tự chủ được, cũng không biết do sợ hay mừng mà run như thế ! Từ xưa đến nay tôi chưa có lần nào như vậy. Tôi trả lời với vợ tôi rằng : nếu lên gặp các anh run không nói gì, tôi tự vận chết luôn trên ấy không về. Tuy vậy, nhưng tôi vẫn nhớ và cố đi tìm hồ sơ đem ra bộ ván để chọn những thứ thật cần thiết mang đi. Nhưng hơn nửa tiếng đồng hồ trôi qua mà tôi không chẳng lựa được bản nào, vì hai tay run đến nỗi không cầm được gì. Nhưng dần dần tôi cũng trấn tĩnh lại được. Sau đó tôi có ăn vội chén cơm để kịp đi. Thật ra lúc này không còn bụng dạ nào ăn được nữa.

Đúng 2 giờ chiều xe đến, tôi ra xe thì đã thấy trên xe có anh Ba Vị, Ba Hùng, tôi vội lên để đi cho kịp. Trên đường đi hai anh phân công tôi chuẩn bị nội dung trình bày là chính, các anh sẽ bổ sung thêm. Anh Ba Hùng nói : chú ráng suy nghĩ chuẩn bị cho thật kỹ. Anh Ba Vị động viên tôi đừng sợ. Tôi trả lời các anh yên tâm.

Khi đến nhà khách của tỉnh tại TP, chúng tôi thấy có mặt đông đủ các anh chị trong Ban Thường vụ Tỉnh ủy, được biết các anh chị đến buổi sáng. Chúng tôi rất mừng.

Đúng ngày 9/3/1994, chúng tôi cùng đi với các anh chị trong Ban Thường vụ Tỉnh ủy đến văn phòng T78. đến đây, chúng tôi gặp mặt nhiều anh ở các Ban ngành TW. Tôi hỏi

các anh ở văn phòng TW, bữa nay ai chủ trì cuộc họp này. Các anh trả lời có anh Sáu Dân (Võ văn Kiệt) và còn có anh Đỗ Mười ... Tôi mừng quá, chạy đến cho các anh Ba Vị, Ba Hùng hay. Các anh ấy vui mừng ra mặt. Anh Ba Hùng cười nói : Tôi như trẻ lại hơn cả chục tuổi. Phòng họp, mỗi lúc chúng tôi thấy các anh ở các ngành TW tụ họp lại càng đông. Chúng tôi tranh thủ đi bắt tay chào các anh. Thấy tay tôi xách vali, có anh nói làm việc có một buổi mà xách đồ theo chi Năm Hạnh? Tôi trả lời : Đâu có xách đồ gì, đây là hồ sơ vụ án đó ! Vì được cho hay quá gấp, tôi chuẩn bị không kịp, nên đem theo một ít thôi. Mọi người đều tới chỗ ngồi trong phòng làm việc. Khi tôi bước vào thì thấy các anh ở ngành pháp luật ngồi chung với nhau. Tôi chọn chỗ ngồi đối diện với anh Phạm Hưng. Anh Ba Vị, Ba Hùng ngồi hai bên tôi. Khi mọi người ổn định (có lẽ theo sự sắp xếp của văn phòng), thì anh Đỗ Mười đi vào cùng các anh trong Bộ Chính trị, đến bắt tay từng anh em. Khi các anh ngồi vào vị trí, anh Đỗ Mười bảo anh Đào Duy Tùng điều khiển cuộc họp. Anh Tùng từ chối và nói anh Sáu Hậu điều khiển, nhưng anh Sáu Hậu cũng từ chối. Hai anh đổ qua đổ lại một hồi, cuối cùng anh Sáu Hậu điều khiển cuộc họp.

Anh Sáu Hậu nói lý do, là thể theo đơn khiếu nại của chúng tôi, nên hôm nay lãnh đạo về nghe đại diện của cơ quan pháp luật và các anh trình bày. Vậy anh Phạm Hưng có ý kiến trước.

Anh Phạm Hưng đứng dậy, lấy văn bản ra đọc. Tôi nhìn thấy trước mặt anh Phạm Hưng để rất nhiều hồ sơ. Tôi tập trung theo dõi bài phát biểu của anh Phạm Hưng để chuẩn bị có ý kiến cho sát đúng. Qua đó tôi thấy nội dung mà anh trình

bày giống như nội dung trả lời trước cuộc họp Quốc hội cuối năm 1993, hoàn toàn không có chứng cứ gì mới. Anh Phạm Hưng nêu ra những căn cứ của vụ án là trên cơ sở của 2 bản báo cáo của đoàn thanh tra 54 và các lời khai của bị cáo. Đặc biệt anh Phạm Hưng còn nêu điển hình là khi ra trước tòa Lê Văn Bình (Năm Hạnh) đã nhận tội. Sau cùng anh Phạm Hưng kết luận là phiên tòa xử đúng người, đúng tội, đúng pháp luật. Thời gian anh Phạm Hưng trình bày khoảng vài chục phút. Trong khi anh Phạm Hưng đọc có nên lên văn bản nào thì tôi đều lấy văn bản đó để trước mặt theo thứ tự từ trái sang phải, kể cả băng ghi âm của vụ án để tiện việc sử dụng.

Khi anh Phạm Hưng phát biểu xong, anh Sáu Hậu đề nghị chúng tôi phát biểu ý kiến. Anh Ba Vị nói Năm Hạnh phát biểu trước. Tôi đứng lên với lòng tự tin và tràn đầy phấn khởi. Tôi đưa mắt nhìn quanh và chào hỏi mọi người. Vào phần mở đầu tôi nói 3 ý : được các anh mời làm việc, tôi rất mừng, riêng tôi khi nghe tin ấy thần kinh bị kích động không kìm chế được. Giờ đây được gặp mặt đầy đủ các anh lãnh đạo, các anh đại diện cơ quan pháp luật, các Ban Đảng, các phao viên phụ trách phía Nam và sự có mặt của Thường vụ Tỉnh ủy Minh Hải, tôi coi đây là đặc ân đối với chúng tôi, mà bấy lâu nay chúng tôi hằng mong đợi. Tôi nghĩ rằng : "người đảng viên Cộng sản xem sinh mạng chính trị của mình là phần chủ yếu, thể xác chỉ là cái vỏ bọc mà thôi. Nhưng tòa đã kết án tử hình sinh mạng chính trị của chúng tôi rồi, cho nên dù có xử phạt 1 năm tù treo hay 10 năm tù ở hoặc bao lâu đi nữa, chẳng có gì là quan trọng đối với tôi. Có những lúc tôi muốn tự kết thúc đời mình, vì thấy cuộc sống không còn ý nghĩa nữa. Nhưng rồi tôi nghĩ lại, có lẽ một ngày nào đó, TW sẽ xem xét minh oan, tôi chỉ nuôi một tia hy vọng vào thời điểm

đó – không biết có phải là ngày hôm nay không ? Vì vậy mong các anh dành cho chúng tôi lượng thời gian cần thiết để trình bày.

Theo quan điểm riêng tôi, tiêu chuẩn số 1 để làm người là trung thực. Nếu con người mà không trung thực thì không có tư cách để làm người. Hôm nay tôi làm việc với các anh với tư cách đó.

Điều này đúng lý tôi không nói, nhưng hôm nay có anh Lê Xuân Dục ở đây, tôi xin phép được nói. Anh Lê Xuân Dục còn nhớ không, sau vụ án anh có nói với tôi, có anh Tư Dân (Nguyễn Văn Để) và một số người khác tại BV Thống Nhất là làm theo lệnh, vụ án đã qua rồi mong các anh thông cảm”. Tôi nghĩ đó là lời nói thật của anh Dục, có đúng vậy không anh Dục? (Không có tiếng trả lời). Nếu cho rằng lời nói đó của tôi không đúng thì các anh mời anh Tư Dân lên để đối chất sẽ rõ.

Thưa các anh đến giờ phút này mà anh Phạm Hưng còn nói vụ án xử đúng người đúng tội ... Thật ra tôi không hiểu anh Phạm Hưng nói cái gì ? Tôi nhìn thẳng anh Phạm Hưng và nói tiếp, có lẽ anh Hưng không có hồ sơ, phải không ? Mặc dù tôi thấy trước mặt anh có 1 chồng hồ sơ. Tôi hỏi là để xem thái độ của anh ... - Anh Phạm Hưng bật đứng dậy, sắc mặt đanh lại, anh đưa 2 tay ra dấu và nói : ”Tôi có cả 1 chồng như thế này đây”. Anh Phạm Hưng ngồi xuống tỏ vẻ đắc chí. Lúc này trong người tôi như vừa được tiêm thêm một liều thuốc mạnh, cơ thể thấy nóng ran, tinh thần hăng hái lên, tôi vừa nhìn, vừa chỉ tay về hướng anh Phạm Hưng và nói. Tôi xin nói thật, anh nói là anh có cả chồng hồ sơ, nhưng anh không đọc có phải không? Còn nếu anh có đọc mà xử như thế

là các anh cố ý ám hại người ta phải không? Hôm nay, có các anh lãnh đạo tôi xin nói thẳng ra rằng : nếu anh Phạm Hưng nói xử như thế là đúng người, đúng tội, mà được ghi nhận tại đây, thì những người lãnh đạo từ TW đến địa phương chắc đều phải ra tòa, vì tham nhũng hiện nay đã là quốc nạn, thì tại sao không có ai chịu trách nhiệm? Còn đối với Cty CIMEXCOL nếu có đúng như các anh xử thì cũng đâu phải là quốc nạn, trái lại trong khi đó Cty CIMEXCOL làm ăn có lãi hàng triệu đô la, thì cứ sao các anh lại bắt tội chúng tôi phải chịu trách nhiệm một cách vô căn cứ như thế? Pháp luật phải công bằng chứ? Anh dám xử không anh Phạm Hưng? Tôi nói thế chớ biết chắc rằng anh không bao giờ dám xử.

Vừa rồi anh Phạm Hưng có nói, ra trước tòa tôi nhận tội, việc này anh nghe báo cáo hay anh thấy? Có anh Tư Thắng ở đây, tôi nhận tội hỏi nào anh Tư? Nếu cần tôi đưa bằng các anh nghe.

Hôm nay tôi xin nói thẳng, các anh đại diện cho cơ quan pháp luật tiến hành vụ án CIMEXCOL đã vi phạm pháp luật từ khâu tố tụng đến khâu xét xử. Các anh không thể biện bạch là vụ án CIMEXCOL xử đúng người đúng tội được. Tôi xin lần lượt trình bày các vấn đề sai trái của vụ án như sau :

Ngay từ đầu tố tụng vụ án, thì các anh đã vi phạm pháp luật. Trước đây anh Phạm Hưng có văn bản trả lời đơn khiếu nại của tôi có đoạn nói, là việc bắt người trong vụ án CIMEXCOL là đúng pháp luật – Đúng. Pháp luật cho phép bắt người trong trường hợp khẩn cấp, tức là phạm pháp quả tang, hoặc nhằm ngăn chặn tội phạm có thể xảy ra. Nhưng vụ án CIMEXCOL hoàn toàn không nằm trong 2 trường hợp đó. Điều đáng nói nhất vì sao, khi bắt người lại không kiểm kê